

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Bohuslavy Drahošové v právní věci žalobkyně **EUROGEMA CZ, a.s.**, se sídlem Olomouc, Blanická 19, v řízení zastoupeného JUDr. Janou Kašpárkovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Horní lán 6, proti žalovanému **Ministerstvu zdravotnictví České republiky** se sídlem Praha 2, Palackého náměstí 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2012 č.j. 73077/2011-NH-30.1.2.-3.11.11, ve věci lékařského posudku o uznání nemoci z povolání,

t a k t o :

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni se po právní moci tohoto usnesení **vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzen lékařský posudek Fakultní nemocnice v Olomouci ze dne 6.9.2011 č.j. 107/2011, jímž bylo M. Š. uznáno zjištěné onemocnění, syndrom karpálního tunelu pravé horní končetiny, jako nemoc z povolání podle kapitoly II položky 10 seznamu nemocí z povolání upraveného v příloze nař. vl. č. 290/1995 Sb., s datem zjištění nemoci z povolání dne 6.11.2007.

Žalobkyně má za to, že na napadené rozhodnutí nedopadá výluka ze soudního přezkumu dle § 70 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších doplnění (dále jen „s.ř.s.“), když žalobkyně nepolemizuje se závěrem, zda posuzovaný trpí nemocí z povolání či nikoli – spor je

o to, zda posuzovaný pracoval u žalobkyně za podmínek, za nichž nemoc z povolání vzniká. Žalobkyně tedy má za to, že napadené rozhodnutí nezáviselo výlučně na posouzení zdravotního stavu posuzovaného.

Žalované navrhuje odmítnutí žaloby pro vyluku ze soudního přezkumu zakotvenou v § 70 písm. a) s.ř.s., když odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Ads 95/2008-57, 7 A 93/2002-41, 4 As 46/2003-71, 5 As 8/2004-67, 6 Ads 40/2006-35, 6 Ads 82/2006-85, vše dostupné na www.nssoud.cz, jakož i na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 233/01 a I. ÚS 2546/12, dostupná na nalus.usoud.cz.

Podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví, a kterou případně odkazuje žalované, vydáním posudkového závěru zdravotnického zařízení potvrzeného Ministerstvem zdravotnictví nedošlo k zásahu do subjektivních oprávnění nebo povinností žalobce. Je totiž zcela na vůli žalobce, bude-li se domáhat, a to případně i soudní cestou, svých práv vyplývajících z předpisů pracovněprávních (event. tato práva touto cestou bránit), popřípadě náležejících mu podle předpisů o důchodovém pojištění. Uvedeným rozhodnutím tedy nemohl být žalobce ukrácen ve svých právech. Soudní řád správní navíc vylučuje ze soudního přezkumu rozhodnutí, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu, ledaže by zvláštní zákon výslovně zakotvil povinnost soudu i takové rozhodnutí přezkoumat. Taková úprava však pro oblast posuzování a uznávání nemocí z povolání přijata nebyla. Rozhodnutí o tom, zda určitá choroba je nemocí z povolání, je nepochybně rozhodnutím, které závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu, když otázky odborné (medicínské) vysoce převažují nad otázkami právními. O zdravotním stavu se nerozhoduje, ten se zjišťuje. Sama okolnost, že lékařský posudek podléhá přezkumu na základě podání, které je označeno jako návrh na přezkoumání zdravotního posudku, a že proces tohoto přezkumu se řídí ustanoveními zákona o správním řízení, nemění nic na povaze posudku jako podkladového materiálu, který sám o sobě do práv a povinností posuzovaného ani do práv a povinností zaměstnavatele nezasahuje. Tato procedura toliko slouží k dosažení maximální objektivitě odborných závěrů posudku. Ostatně tento přezkum se omezuje pouze na otázku správnosti, neboť jeho výsledkem může být buď potvrzení vydaného posudku, nebo jeho zrušení, nikoliv však jeho změna. Zásah do právní sféry zaměstnavatele může nastat až v souvislosti s odpovědností zaměstnavatele za škodu vzniklou zaměstnanci nemocí z povolání, což však není a ani nemůže být předmětem řízení ve správním soudnictví.

Se shora uvedenými závěry se ztotožňuje i zdejší soud a ani v nyní projednávané věci neshledal důvod, aby se od nich odchýlil. Uzavírá proto, že lékařský posudek ve věci přiznání nemoci z povolání je sám o sobě pouze odborným stanoviskem, nabývajícím významu a zasahujícím do právní sféry účastníků pracovněprávních vztahů až při případných následujících pracovněprávních úkonech. Není proto rozhodnutím, které by samo zasahovalo do práv a povinností posuzovaného ani zaměstnavatele, tzn. nejedná se o rozhodnutí podléhající přezkumu ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.

Krajský soud proto žalobu podle § 70 písm. a) s.ř.s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby rozhodl soud současně podle § 10 odst. 3 věty poslední zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. října 2013

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu